

Thaddaeo Hagecio ab Hageck Andr. Dudithii de A^o 1587.
89/

Sr L. Serius respondeo ad humanissimam epistolam tuam, mihiq^{ue} optatissimam, quam et tu expectabas et ego optabam, mi optime et animo meo iucundissime. Dñe Thaddae, id non ita pridem mihi redita est ex Polonicis cursitationib^{us} revertenti. Acceperam illis temporib^{us}, quib^{us} hinc nos in Poloniam pestis eiecerat, et tuam et prestantissimi viri Dñi Ancelii epistolam cum Apologia Gallicana et Meditatione mortis Mornei et utriq^{ue} rescripseram. Sed literae illae, ut nunc demum intelligo, interciderunt, ut multa aliæ, quas aliis quoq^{ue} scripseram. Difficilima fuerunt illa tempora et periculorum plena. Oro te per humanitatem tuam, mi charissime Amice, ne graveris Dñ. Ancelio plurimam ex me salutem dicere, meaq^{ue} obsequia prolixè illi deferre. Tibi verò ita me jamprius totum dedicavi, ut planè tuus et finis esse velim. Quod autem nulla in re mea operari uti unquam voluisti, in eam equidem partem interpretor, ut existimem te videre, nullo no tibi usui esse posse, ut maximè mihi aliquid mandes. Facultatem equidem prestare non possum, voluntatem promptam certè semper fore sanctè tibi affirmo. De Anglis multa audivi. Illud unam mihi et stupendum videtur et parum credibile, quòd aliqui certò affirmant eos colloquia cum Angelis nescio quib^{us} miscere. Sed si Chrysopream adamarunt, ut scribis, puto ab eis esse illos genios, qui pro thesauris carbones illis dabunt, quin etiam carbones ipsos absument et cineres relinquent. Puccinum, credo in Italia si se totum credidit eis, ad quos malo consilio reversus est: Molochus sacrificabunt Inquisitores. Sed non possum saty intelligere, quomodo cum illis ei convenire possit, quam expectet testes illos Apocalypicos. De quib^{us} reb^{us} omnib^{us} plurimò liberè tecum more meo agenda essent. Sed vides me

properare, nulli me circum sistunt, quibus danda sunt
in Poloniam literae. Ignosce, scribebam posthac liberi-
ore animo plura. Tu, si quid est oei, obsecro, scribe
mihi copiose de his nugis s. nec n. interpretor. Tum
de libris tuis Aquilone et Mathematicis, quid factum
sit. Christianum plurimum salvere cupio jubeo et
intelligere cupio, an diu isthuc horum sit, et quò tan-
dem cogitet. Vereor ne tibi malum aliquod det ejus
cohabitatio ob Jesuitas, quos eum odisse et persequi veri-
simile est. Wittichij bibliotheca distracta est, a sorore
et aliis infelicibus hominibus, ut audio. Et sanè nihil
habebat memorabile. Ejus mortem nunquam saty de-
plorare possum. Me quidem magis perturbat quam
illium in hac urbe. Tu feliciter vale et diu vive, ac
me ama tui amantissimum. Uxor mea plurimum
te salutat. Bresla 3. Junij 1587. Heri (spitaneum
suep. urbis extulimus.

D. Petro Hübnero

Salutem!

Cum nullà re magis hodie ad doctrinam Evangelicam defensio-
nem contra Pontificias nobis sit opus, quam Orthodoxo con-
sensu in veris sententiis et propriis simplicibus sermone: non
possumus non dolere licet vobis hoc tempore tam periculosum
à Satana moveri, quam si providetis, non modo Doctorem
vestrorum animos invicem distrabere, sed ecclesias etiam
hactenus pacatas, si non dissociare ab aliis, graviter tamen
perturbare possit, jampridem nimirum exoptato et puerum,
dissono communibus hostibus spectaculo. Factum ergo est pruden-
tissime à Senatu inclitae Reip. vestre, quod suppresso tan-
tulo libello incendium nascentis in ipso mox fumo restin-
guere studuit, simulq. de re tota, ut est gravis, exquisita
vicinatum Ecclesiarum et piorum Doctorum sententiis
diligenter actionem instituit. Neq. verò dubito eundem